

Austatud Riigikogu liikmed!

Austatud Eesti Kirikute Nõukogu liikmed!

Pöördume Teie poole meie kloostri saatust otsustaval ajal. Pühtitsa klooster on muutunud pantvangiks poliitiliste jõudude kokkupõrkes, mis kokkuvõttes on ohuks tema eksistentsile. Aga nagu Teile peaks teda olema, on klooster ja tema nunnade tegemised olnud alati poliitikavälised. Kõik meie ootused on pööratud Taeva poole ehk teisisõnu tulevase elu poole. See on meie eksistentsi aluseks. Aga praegusel ajal on asjaolud kujunenud selliseks, et meil pole võimalust vaikida. Suhtume suure nõutuse ja kibedusega katsetesse teha meid, Pühtitsa kloostri asukaid, vastutavateks selle eest, mis toimub poliitilisel areenil.

Riigikogu võttis käesoleva aasta aprillis vastu avalduse, millest tuleneb, et otsest sidet VÕK-iga vaadeldakse kui kallalekippumist Eesti julgeolekule. Pühtitsa kloostri jaoks kõlab see nagu kohtuotsus. Klooster oma nunnadega, kelle keskmine vanus on 60 aastat, muutub Avalduse loogika kohaselt otsekui õõnestustegevust teostavaks, terroristlikuks organisatsiooniks. Nõustugem, et see kõlab absurdelt.

Selle ajendiks olid Patriarh Kirilli teatud sõnad. Tahaksime siinkohal ära märkida, et me ei toeta tema nendes sõnades väljendatud seisukohta, ning meie palve oli, on ja jääb ka edaspidi palveks mitte mingite sõjaliste võitude eest, vaid palveks rahu eest.

Klooster on 133 aastat vana. Kogu selle aja jooksul on tema müüride vahel kõlanud palve Eesti heaolu ja õitsengu eest, rahu eest Eestimaal ning Eesti rahva heaolu eest. Tahaksime, et Te teaksite seda ja peaksite alati meeles.

Pöördume Teie kui XXI sajandi poliitikute poole, kellel on seljataga möödunud sajandi kibe kogemus sõdade, riigipoolse vägivalda ja hirmuäratava genotsiidi ilmingute näol ning kes peaksid, meile vähemalt tundub nii, kõigis oma otsustes lähtuma inimesest, tavalisest (lihtsast) inimesest. Igasugune poliitika puudutab nii või teisiti inimest – seda enam, kui see poliitika puudutab nii õrna valdkonda kui seda on Kiriku ja riigi suhted. Meile tundub, et parlamendisaadikud on inimesed, kes seisavad Seaduste järgimise eest ning nad ei peaks nõudma meie käest Kiriku Seaduse rikkumist.

Seoses sellega lubage meelde tuletada, et Jaan Lattik, Eesti Vabariigi välisminister (1928–1931), Eesti haridusminister (1925–1927), kirjanik ja usutegelane rääkis riigipoolsest mittesoovitavast sekkumisest usuküsimustesse.

Austatud saadikud ja Eesti Kirikute Nõukogu liikmed! Võtke kuulda meie häält! Juba üle poole aasta **juurutatakse Eesti ühiskonnas mõtet Kloostrist lähtuvast ohust Eesti Vabariigile. Meid sunnitakse rikkuma Kiriku Põhikirja.**

Meid surutakse põhimõtteliselt õigusruumist välja ning muudetakse heidikuteks, teise sordi inimesteks, kellega võib käituda seaduse- ja kõlblusnõudeid eirates. Kõike toimuvat võib võrrelda vägivallaga, mida lubab endale keegi, kes on kahtlemata tugevam, selle vastu, kes on kahtlemata nõrgem. Kas demokraatlikus riigis on lubatud niivõrd jõhker halvaks panu usulise organisatsiooni õiguste vastu? Kas Teil on ükskõik, mida öeldakse selle kohta maailmas? Kas see karjув ebaõiglus, milles te tahes tahtmata osalised olete, ei pane Teie südametunnistust piinama? Pöördume teie poole lootusega, et terve mõistus ja armastus Eesti vastu sunnib Teid nägema asjade tegelikku olukorda. Jätke meid poliitikast välja! Me soovime olla ainult Kristusega!!!

Me palume tungivalt säilitada Pühtitsa Kloostri *status quo*.

Pühtitsa Jumalaema Uinumise
Stavropigiaalse Naiskloostri eestseisja
Iguumenja Filareta (Kalatšova) õdedega